

Sag C-607/21**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

30. september 2021

Forelæggende ret:

Conseil d'État (Belgien)

Afgørelse af:

14. september 2021

Appellant:

XXX

Indstævnt:

État belge

1. Tvistens genstand og de faktiske omstændigheder

- 1 Den 25. juli 2011 rejste appellanten, der er marokkansk statsborger, ind i Belgien.
- 2 Den 21. september 2011 ansøgte hun om opholdstilladelse som slægtning i opstigende linje til en belgisk statsborger (hendes søn).
- 3 Den 21. oktober 2011 fik hun afslag på sin ansøgning med den begrundelse, at loven ikke længere indrømmer slægtninge i opstigende linje til belgiske statsborgere familiesammenføring med disse.
- 4 Den 26. juni 2015 ansøgte appellanten på ny om opholdstilladelse som familiemedlem til en unionsborger, nemlig den nederlandske statsborger N. E.K., som havde udfærdiget en erklæring om samliv med appellants søn og indleveret den til folkeregisteret i Anderlecht (Belgien) den 11. februar 2005.
- 5 Den 28. september 2015 fik hun afslag på sin ansøgning.
- 6 Den 14. april 2016 gav Conseil du contentieux des étrangers (domstol i udlændingeretlige sager) hende ikke medhold i hendes søgsmål.

- 7 Den 9. november 2017 indgav appellanten en ny ansøgning om opholdstilladelse i henhold til artikel 40a i loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (lov af 15.12.1980 om udlændinges indrejse, ophold og etablering på samt udvisning fra det nationale område, herefter »lov af 15. december 1980«) som familiemedlem til en unionsborger, nemlig N. E.K.
- 8 Den 2. maj 2018 fik hun afslag på sin ansøgning med navnlig den begrundelse, at den fremlagte dokumentation for hendes trangssituation (bl.a. oplysningsskemaet fra den marokkanske skatteinspektør og den marokkanske transgattest fra 2011) og for den økonomiske bistand fra den husstand (bestående af hendes søn og N. E.K.), som hun erklærede at ville slutte sig til (bevis for pengeoverførsler i 2010 og 2011), var for gamle til, at det kunne afgøres, om hun var blevet underholdt i sit oprindelsesland, inden hun indgav sin ansøgning om familiesammenføring. Endvidere kunne det hverken af kvitteringerne, salgsbilaget, rykkerne eller rejseforsikringsbeviset fra forsikringsgesellschaften Maroc Assistance Internationale udledes, at det var den husstand, som hun erklærede at ville slutte sig til, der havde afholdt disse udgifter.
- 9 Ved dom af 30. august 2019 fik appellanten ikke medhold af Conseil du contentieux des étrangers (domstol i udlændingeretlige sager) i det søgsmål, som hun havde anlagt. Denne retsinstans påpegede for det første, at Domstolen i sin dom af 9. januar 2007, Jia (C-1/05, EU:C:2007:1), vedrørende Rådets direktiv 73/148/EØF af 21. maj 1973 om ophævelse af rejse- og opholdsbegrænsninger inden for Fællesskabet for statsborgere i medlemsstaterne med hensyn til etablering og udveksling af tjenesteydelser havde fastslået, »[...] at der ved udtrykket »forsørges [af dem]« henvises til den omstændighed, at et familiemedlem til en fællesskabsborger, der er etableret i en anden medlemsstat, som omhandlet i artikel 43 EF, har behov for materiel støtte fra den pågældende fællesskabsborger eller dennes ægtefælle til at opfylde sine grundlæggende fornødenheder i dette familiemedlems hjemland eller i det land, hvorfra vedkommende kom, på det tidspunkt, hvor den pågældende ansøger om at slutte sig til fællesskabsborgeren«. Conseil du contentieux des étrangers (domstol i udlændingeretlige sager) har i den foreliggende sag fastslået, at den betingelse, der stilles til ansøgere i artikel 40a i lov af 15. december 1980 om at skulle »forsørges [af dem]«, derfor i lyset af den førnævnte dom skal fortolkes således, at en ansøger skal være blevet forsørget i sit oprindelsesland før indrejse i Belgien. Det følger ligeledes heraf, at det for at kunne lægge til grund, at en ansøger forsørges af det familiemedlem, som vedkommende erklærer at ville slutte sig til, ikke er tilstrækkeligt, at det pågældende familiemedlem råder over tilstrækkelige midler, eller at ansøgeren bor sammen med vedkommende, men ansøgeren skal også dokumentere at have været afhængig af den materielle bistand fra referencepersonen på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen.
- 10 Ved appelskrift af 3. oktober 2019 har appellanten iværksat kassationsappel ved Conseil d'État (appeldomstol i forvaltningsretlige sager) med påstand om ophævelse af den sidstnævnte afgørelse.

2. Relevante retsfor skrifter

A. *EU-retten*

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38 af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF

11 Artikel 2 fastsætter:

»Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

[...]

2) »familiemedlem«:

a) ægtefælle

b) partner, med hvem en unionsborger har indgået et registreret partnerskab i medfør af en medlemsstats lovgivning, hvis lovgivningen i værtsmedlemsstaten sidestiller et registreret partnerskab med ægteskab, samt under overholdelse af betingelserne i værtsmedlemsstatens relevante lovgivning

c) [...]

d) slægtninge i opstigende linje samt slægtninge i opstigende linje til ægtefællen eller partneren som defineret i litra b), som forsørges af unionsborgeren. [...]

B. *Belgisk ret*

Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (lov af 15. december 1980 om udlændinges indrejse, ophold og etablering på samt udvisning fra det nationale område)

12 Artikel 40a fastsætter:

»[...]

2. For familiemedlem til en unionsborger anses:

[...]

4) slægtninge i opstigende linje samt slægtninge i opstigende linje til ægtefællen eller partneren som omhandlet i nr. 1) eller 2), som forsørges af dem og ledsager dem eller slutter sig til dem [...]«

3. Parternes synspunkter

A. Appellanten

13 Appellanten har anført, at Domstolen i flere domme har præciseret begrebet person, der »forsørges«. Den kræver, at der er tale om en reel afhængighed karakteriseret ved, at familiemedlemmets materielle behov dækkes af den unionsborger, der har gjort brug af sin ret til fri bevægelighed, eller af dennes ægtefælle. Det materielle behov skal endvidere foreligge i den pågældende slægtnings hjemland eller i det land, hvorfra denne kom, på det tidspunkt, hvor vedkommende ansøger om at slutte sig til unionsborgeren. Denne retspraksis er blevet fastlagt i en sammenhæng, hvor tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen om opholdstilladelse i praksis var sammenfaldende med afrejsen fra hjemlandet. I den foreliggende sag har appellanten påpeget, at hun forlod sit oprindelsesland i 2011, og at hun få dage senere indgav sin første ansøgning om opholdstilladelse på grundlag af sin egenskab af slægtning i opstigende linje til en belgisk statsborger. Hun ansøgte derefter på ny i 2015 og igen i 2017. Hun har anført, at af hensyn til den effektive virkning af retten til fri bevægelighed, og for så vidt som hendes afhængighed skal vurderes i det land, hvorfra hun kom, bør der tages hensyn til beviserne for den materielle afhængighed i oprindelseslandet på det tidspunkt, hvor ansøgningen blev indgivet, således at den tid, der er forløbet, ikke ændrer kvaliteten af dette bevis. Hun er af den opfattelse, at den appellerede dom, der fik det modsatte udfald, tilsidesætter artikel 40a, stk. 2, nr. 4), i lov af 15. december 1980 og navnlig artikel 2, stk. 2, litra d), i direktiv 2004/38, og at Domstolen i det mindste bør anmodes om en præjudiciel afgørelse.

B. Indstævnte

14 Den indstævnte er af den opfattelse, at anbringendet ikke kan antages til realitetsbehandling, for så vidt som det vedrører en tilsidesættelse af direktiv 2004/38, og for så vidt som appellanten har opfordret Conseil d'État (appeldomstol i forvaltningsretlige sager) til at foretage en faktisk bedømmelse af de fremlagte dokumenters beviskraft. Den indstævnte har heraf udledt, at de foreslåede præjudicielle spørgsmål ikke er egnede til at afgøre tvisten.

4. Bemærkninger fra Conseil d'État (appeldomstol i forvaltningsretlige sager)

15 Conseil du contentieux des étrangers (domstol i udlændingeretlige sager) frifandt den indstævnte med den begrundelse, at begrebet person, der »forsørges«, i overensstemmelse med Domstolens praksis skulle bedømmes på baggrund af den situation, der forelå i oprindelseslandet på tidspunktet for indgivelsen af

ansøgningen om opholdstilladelse, og at de af appellanten fremlagte dokumenter vedrørte hendes situation i 2011 og ikke i 2017, hvor hun indgav den seneste omtvistede ansøgning.

- 16 I dom af 12. december 2019, *Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Familiesammenføring – flygtningens søster)*, C-519/18, EU:C:2019:1070, som vedrørte Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring, men hvori Domstolen udtrykkeligt henviste til fortolkningen af »betingelsen om, at familiemedlemmet skal forsørges af referencepersonen inden for rammerne af [direktiv 2004/38/EF]«, anførte Domstolen følgende:

»47 [...] status som familiemedlem, der »forsørges af« en unionsborger med opholdsret, [forudsætter,] at det bevises, at der foreligger et reelt afhængighedsforhold. Denne afhængighed følger af en faktisk situation, der er kendetegnet ved, at familiemedlemmets materielle behov dækkes af indehaveren af opholdsretten (dom af 19.10.2004, *Zhu og Chen*, C-200/02, EU:C:2004:639, præmis 43, af 8.11.2012, *Iida*, C-40/11, EU:C:2012:691, præmis 55, af 16.1.2014, *Reyes*, C-423/12, EU:C:2014:16, præmis 20 og 21, og af 13.9.2016, *Rendón Marín*, C-165/14, EU:C:2016:675, præmis 50).

48 For at afgøre, om der foreligger en sådan afhængighed, skal værtsmedlemsstaten vurdere, om familiemedlemmet, henset til sine økonomiske og sociale forhold, ikke kan sørge for sine grundlæggende fornødenheder. Behovet for den materielle støtte skal foreligge i familiemedlemmets oprindelsesland eller i det land, hvorfra denne kom, på det tidspunkt, hvor den pågældende ansøger om at slutte sig til unionsborgeren (jf. i denne retning dom af 9.1.2007, *Jia*, C-1/05, EU:C:2007:1, præmis 37, og af 16.1.2014, *Reyes*, C-423/12, EU:C:2014:16, præmis 22 og 30).«

- 17 Conseil d'État (appeldomstol i forvaltningsretlige sager) er af den opfattelse, at når den udlænding, der ønsker at gøre brug af retten til familiesammenføring, har befundet sig i mange år på det område, hvor den unionsborger, som den pågældende slægtning ønsker at slutte sig til, er etableret, og allerede forgæves har ansøgt om familiesammenføring som i den foreliggende sag, gør Domstolens fortolkning det imidlertid ikke muligt at fastslå, om kravet om at være »forsørget« skal bedømmes under hensyntagen til en situation, der ligger langt tidligere end tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen, eller om det nødvendigvis må vurderes i lyset af den situation, der foreligger på tidspunktet for indgivelsen af den nævnte ansøgning.

5. De præjudicielle spørgsmål

- 18 Den Europæiske Unions Domstol forelægges følgende præjudicielle spørgsmål:

»1. Skal der i forbindelse med undersøgelsen af begrebet person, der forsørges, som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF tages hensyn til en ansøgers situation, når denne allerede befinder sig på den stats område, hvor referencepersonen er etableret?

2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal en ansøger, der befinder sig lovligt på denne stats område, da behandles forskelligt i forhold til en ansøger, der ikke befinder sig lovligt på dette område?

3. Skal artikel 2, stk. 2, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF fortolkes således, at en slægtning i opstigende linje for at kunne anses for at blive forsørget og således falde ind under denne bestemmelses definition af »familiemedlem« [kan påberåbe] sig et reelt forsørgelsesforhold i oprindelseslandet, der er fastslået ved hjælp af dokumenter, som imidlertid blev udstedt flere år før tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen om opholdstilladelse som familiemedlem til en unionsborger, med den begrundelse, at afrejsen fra oprindelseslandet og indgivelsen af ansøgningen om opholdstilladelse i værtsmedlemsstaten ikke er tidsmæssigt sammenfaldende?

4. Såfremt det tredje spørgsmål besvares benægtende, hvad er da kriterierne for bedømmelsen af forsørgelsesforholdet for en ansøger, der ansøger om tilladelse til at slutte sig til en unionsborger eller dennes partner som slægtning i opstigende linje uden at have kunnet opnå opholdstilladelse på grundlag af en ansøgning indgivet i umiddelbar forlængelse af afrejsen fra oprindelseslandet?«